

Пешъ и не щеши малквашъ.

И. Чи какво ша стори като нема,

Можи ли да ма накара катъ нещъ?

С. Я ве не зема, теби казвамъ, не зема

Не си хлеби барнамъ рѣчъ-та.

И. Та ша иика азъ ша са покшундувръ.

С. Томамъ! тешко ти на бългъръ!

И. Чи пакъ шимога ли да я поширидаша?

С. Бтасалъ си! разбъркай и тъсъ каша.

Не ти ли Къфалинца-та дълага,

Чи жена не са учни тъяга?!

Ша я упирдошишъ, є! тогизи? . . .

Земи ги дѣбъ-ти ризи,

Чи хъдн да гъ спълвай . . .

Зла жена ни са наядвай.

И. Чи викъ са сички-тѣ таквици,

Ша търка пакъ Отъ сой.

С. Пази Боже, братко мой!

Токо са моли да та не санта,

Я-кгамъ да Остани да са пыта:

Не са цвѣти да ги помиринишъ,

Да си изберешъ чи да си Отпинишъ.

И. Амчи каква ша стани та сега.